

نگرش‌های ناکارآمد و راهبردهای کنترل فکر در بیماران وسوسی - اجباری غیربالینی

محمد مهدی حسن شاهی^۱

دانشگاه آزاد اسلامی ارسنجان،

گروه روانشناسی بالینی

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی نگرش‌های ناکارآمد و راهبردهای کنترل فکر در افراد وسوسی - اجباری غیربالینی، یعنی افرادی که اختلال وسوسی - اجباری دارند، ولی سابقه مراجعته به مراکز درمانی را ندارند، در مقایسه با افراد بهنجار انجام شده است. روش: در این مطالعه مقطعی تحلیلی، شرکت کنندگان پژوهش را ۳۰ نفر از افراد دچار اختلال وسوسی - اجباری بر اساس ملاک‌های تشخیصی DSM-IV و ۲۰ فرد بهنجار تشکیل دادند که با استفاده از مقیاس نگرش‌های ناکارآمد (DAS) و پرسشنامه کنترل افکار (TCQ) آزموده شدند.

یافته‌ها: نتایج نشان داد که در تمامی زیرمقیاس‌های نگرش‌های ناکارآمد (به جز زیرمقیاس تأثیر گذاشتن) و نیز کل مقیاس، نمرات شرکت کنندگان وسوسی - اجباری غیربالینی در سطوح اطمینان بالا، تفاوت پایایی با گروه کنترل دارد. به عبارت دیگر، افراد دارای اختلال وسوسی نسبت به گروه کنترل نگرش‌های ناکارآمد بیشتری داشته‌اند. همچنین نتایج راهبردهای کنترل افکار نشان داد که افراد دارای اختلال وسوسی در مقایسه با افراد بهنجار تنیه، نگرانی، ارزیابی مجدد و کنترل اجتماعی را بیشتر به کار می‌برند. اما پر ترکدن حواس بیشتر از جانب افراد سالم مورد استفاده قرار می‌گرفت. **نتیجه‌گیری:** این نتایج نشان دهنده آن است که افراد دچار اختلال وسوسی - اجباری غیربالینی ممکن است در زمان رویارویی با وسوسه‌های فکری و عملی از نگرش‌های ناکارآمد و راهبردهای غیرانطباقی فکر استفاده نمایند.

الگوی شناختی را سالکووسکیس (۱۹۸۵) بر مبنای الگوی شناختی افسردگی و اضطراب بک پیشنهاد کرده است. بر اساس این الگو، افکار، تجسمات و تکانه‌های مزاحم معمولی، زمانی به اغتشاش می‌انجامند که برای فرد مهم باشد و با افکار خود کار مداخله گر گردند. او همچنین بر جداسازی افکار خود کار از افکار مداخله گر تأکید داشت. بر طبق نظریه سالکووسکیس (۱۹۸۹، ۱۹۸۵)، افکار مزاحم ناخواسته، اغلب خود کار، منفی و ملالت آور می‌باشند. پژوهش‌های رو^۱ و سالکووسکیس (۲۰۰۰) نیز نشان داده‌اند که

مقدمه

در زمینه سبب شناسی اختلال وسوسی - اجباری، دو نظریه مهم وجود دارد: اول نظریه زیستی و دیگری نظریه شناختی (سالکووسکیس^۲، ۱۹۸۵). بر اساس دیدگاه شناختی، افکار پریشان کننده، یکی از ویژگی‌های اصلی اختلال وسوسی - اجباری است (سالکووسکیس و هاریسون^۳، ۱۹۸۴) که این اختلال خود اساساً اختلال در پردازش‌های شناختی می‌باشد. از این رو، تاکنون الگوهای شناختی متفاوتی برای آن مطرح شده است. جامع ترین

افکار است. در نتیجه، کوشش برای کنترل افزایش و چرخه کوشش افراطی تداوم می‌یابد. بر همین اساس، ولز^۵ و دیویس^۶ (۱۹۹۴) اظهار می‌دارند که راهبردهایی را که افراد برای مقابله با افکار مزاحم خود به کار می‌گیرند، به پنج دسته می‌توان تقسیم کرد: پرت کردن حواس (من کاری را انجام می‌دهم که لذت بخش است); تنبیه (من به خاطر داشتن این فکر از دست خودم عصبانی می‌شوم); نگرانی (من به نگرانی‌های خود توجه می‌کنم); ارزیابی دویاره (من این فکر را به طور منطقی تحلیل می‌کنم) و کنترل اجتماعی (من از دوستانم می‌برسم که آیا آنها هم چنین رفتاری دارند). آنها دریافتند که استفاده از راهبردهای تنبیه و نگرانی برای کنترل افکار مزاحم با شاخص‌های مربوط به نشانه‌های اضطراب و وسوس فکری - عملی در یک نمونه سالم ارتباط دارد.

با وجود کوشش‌های فراوان در مورد فراهم کردن الگوهای شناختی اختلال وسوسی - اجباری، هنوز چهارچوب قانع کننده‌ای در این زمینه وجود ندارد و نیازمند پژوهش‌های گسترده‌ی می‌باشد. از این رو، با توجه به نبود پژوهش‌های منسجم در کشور و نیز از آنجا که تا کنون در مورد راهبردهای مورد استفاده افراد وسوسی - اجباری غیربالینی پژوهشی (در داخل یا خارج از کشور) صورت نگرفته است، پژوهش حاضر با هدف بررسی نگرش‌های ناکارآمد و راهبردهای کنترل فکر در آزمودنی‌های وسوسی غیربالینی و مقایسه آن با افراد بهنجار انجام شد. سؤال اساسی پژوهش حاضر این بود که آیا شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی و افراد بهنجار از لحاظ نگرش‌های ناکارآمد و کنترل افکار تفاوت دارند؟ فرضیه‌های این مطالعه عبارتند از: اول - «شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی در مقایسه با افراد بهنجار نگرش‌های ناکارآمدتری دارند». دوم - «شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی در مقایسه با افراد بهنجار کنترل بیشتری بر افکار خود دارند».

روش

در این مطالعه مقطعی تحلیلی، جامعه آماری عبارت بود از

افکار وسوسی، افکار مزاحم طبیعی هستند که به وسیله بیماران وسوسی به عنوان علامتی خطرزا که باید خود را از آسیب ناشی از آن حفاظت کنند، سوء تعییر می‌شود. منشأ این تعییرات فرضیات کلی است که بر اساس آن فرد مسئولیت افکار مزاحم و آسیب‌ها را به خود نسبت می‌دهد و مشخص شده است که فرض‌های مسئول داشتن خود و تفسیرهای فرد، نقش مهمی در تداوم اختلال وسوسی - اجباری دارد. این یک نمونه این فرض‌ها است که ویژگی بیماران مبتلا به اختلال وسوسی - اجباری می‌باشد:

«زمانی که احساس خطر می‌کنم، اگر کاری نکنم و خطر به وقوع بیرون نمایم، باید خود را به خاطر آن سرزنش کنم. من مسئول همه اتفاقات بد هستم».

وارن و زگوریدس (به نقل از استکتی^۱، فرات^۲ و کوهن^۳، ۱۹۹۸) نیز براساس دیدگاه عقلاتی - هیجانی الیس، نگرش‌های غیر منطقی اساسی بیماران وسوسی را در قالب سه فکر اصلی بیان داشته‌اند: (۱) من باید تصمیم درستی بگیرم، (۲) من باید آنقدر دقیق عمل کنم که به هیچ وجه به دیگران آسیب نرسانم و (۳) من باید افکار و تکانه‌های عجیب و غریب داشته باشم. نظریه شناختی همچنین فرض می‌کند که در اختلال وسوس، رویدادها و یا محتواهای افکار، تصورات و تکانه‌های مزاحم به گونه‌ای تفسیر می‌شوند که فرد ممکن است خودش را مسئول آسیب به خود یا دیگران بداند. این امر می‌تواند به خلق نامناسب (اضطراب و افسردگی) و گسترهای از رفتارها، مثل وسوس چک کردن، شستن و آینمندی‌های پنهانی بینجامد، تا این طریق افکار مزاحم خنثی شوند. خلق نامناسب و رفتارهای خنثی کننده هم می‌توانند احتمال تقویت افکار مزاحم را افزایش دهند و هم موجب ادراک تهدید و مسئولیت شوند که این امر به چرخه‌ای از افکار منفی و خنثی کننده منجر می‌گردد (سالکووسکیس و همکاران، ۲۰۰۰).

مطالعات و گنر^۴ (۱۹۸۹) در مورد شناختواره‌های وسوسی نیز نشان می‌دهد که کوشش جهت کنترل افکار وسوسی منجر به اثر بازگشت می‌گردد و افکار سرکوب شده با فراوانی بیشتری عود می‌کند. و گنر پیشنهاد می‌کند که تفکر وسوسی ممکن است ناشی از ناکامی در کنترل اولیه افکار باشد و آن نیز به کوشش افراطی در سرکوبی افکار منجر می‌شود که حاصل آن تشدید و تقویت این

به منظور بررسی روایی، ارتباط این پرسشنامه با پرسشنامه‌های خودنگرشی^۷ (فنیگستین^۸، اسچیر^۹ و باس^{۱۰}، ۱۹۷۵)، پادوا آ (ساناویو^{۱۱}، ۱۹۸۸)، افکار اضطرابی^{۱۲} (ولز و دیویس، ۱۹۹۴)، شخصیت آیزنک^{۱۳} (آیزنک و آیزنک، ۱۹۶۴) و نگرش‌های ناکارآمد (DAS) مورد بررسی قرار گرفت و ضریب همبستگی بالایی نشان داده شد.

برای اطمینان از ویژگی‌های روان‌سنجی ابزارهای مورد استفاده، ابتدا به صورت مقدماتی، ویژگی‌های این آزمون‌ها روی نمونه‌ای مشکل از ۱۵ شرکت‌کننده دارای وسوس غیر بالبینی مورد ارزیابی و سنجش قرار گرفت. نتایج این بررسی در مورد مقیاس نگرش‌های ناکارآمد بر اساس همسانی درونی آزمون (آلفای کرونباخ)، روش تصنیف و همبستگی بین زیرمقیاس‌ها نشان داد که همسانی درونی در شرکت‌کنندگان مورد بررسی ۰/۸۷ می‌باشد. در بررسی دو نیمه آزمون، با استفاده از روش تصنیف نیز مقدار ۰/۷۶ به دست آمد. در مقیاس کنترل افکار نیز ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۴ و ضریب تصنیف ۷۱/۰ به دست آمد. در هر دو مقیاس، بررسی ارتباط میان زیرمقیاس‌ها و ارتباط میان زیرمقیاس‌ها با کل مقیاس، وجود یک عامل عمومی را نشان می‌دهد.

برای اجرای پژوهش، سه تا چهار هفتۀ بعد از تشخیص روان‌پزشک، به آدرس مندرج در پرونده بهداشتی افراد منتخب مراجعه و بعد از برقراری ارتباط، در صورت تمایل، ابزارهای پژوهش در مورد آنها اجرا گردید. همچنین، بر اساس ویژگی‌های سنی، تحصیلی و جنسی شرکت‌کنندگان وسوسی - اجباری، گروه گواه نیز از بین افراد بهنجار مطالعه همه گیرشناختی تزدیک محل سکونت بیماران انتخاب شد و پس از مراجعه به منازل آنها، در صورت تمایل آزمودنی، بررسی انجام می‌گرفت. برای همتاسازی گروه‌های پژوهش آزمون خی دو و تحلیل واریانس یک طرفه به کار رفت. همچنین برای مقایسه و بررسی اثر متغیرهای اصلی پژوهش در گروه‌های مسورد بررسی، از روش آماری^{۱۴} برای

جمعیت عمومی بالای ۱۵ سال شهر ارسنجان (استان فارس)، که در طرح همه گیرشناختی اختلالات روان‌پزشکی شهرستان ارسنجان (حسن شاهی، گودرزی، میرجعفری و فرnam، ۱۳۸۱) شرکت کرده بودند، شرکت کنندگان پژوهش را ۳۰ نفر که بر اساس ملاک‌های تشخیصی DSM-IV (انجمن روان‌پزشکی آمریکا، ۱۹۹۴) تشخیص اختلال وسوسی - اجباری گرفته بودند و ۳۰ فرد بهنجار تشکیل می‌دادند. گروه وسوسی - اجباری، به صورت تصادفی ساده، از میان افرادی انتخاب شدند که در مطالعه همه گیرشناختی اختلالات روان‌پزشکی به وسیله مقیاس SCL-90-R غربالگری شده بودند و با استفاده از چک لیست مصاحبه بالینی ساختار یافته بر اساس ملاک‌های تشخیصی DSM-IV (نوریلا، محمد و باقری یزدی، ۱۳۷۸)، در محور اول تشخیصی نداشتند. این توضیح لازم است که دو گروه از لحاظ ویژگی‌های سنی، تحصیلی و جنسی تا حد امکان همتا شدند.

ابزارهای پژوهش

مقیاس نگرش‌های ناکارآمد^۱ (DAS): این مقیاس که دارای پنج زیرمقیاس می‌باشد، شامل ۴۰ عبارت برای تعیین نگرش‌ها و نگرش‌های زمینه‌ساز افسردگی است که بر مبنای نظریه شناختی بک ساخته شده و اعتبار و پایایی آن، به وسیله نمونه‌ای شامل ۲۰۲۳ نفر از بیماران سرپایی که برای درمان شناختی مراجعه کرده بودند، برآورد گردیده و ضرایب رضایت‌بخشی نیز به دست داده است (بک^۲، بروان^۳، استیر^۴ و ویسمن^۵، ۱۹۹۱). در یک پژوهش، با استفاده از روش بازآزمایی در یک گروه ۳۰ نفری، برای مقیاس نگرش‌های ناکارآمد در ایران، پایایی ۰/۷۲ به دست آمد (غایی، ۱۳۷۲).

پرسشنامه کنترل افکار^۶ (TCQ): این مقیاس خودسنجی ۳۰ ماده‌ای را ولز و دیویس (۱۹۹۴) برای تعیین فراوانی به کار گیری پنج راهبرد کنترل فکر، یعنی پرست کردن حواس، تنبیه، ارزیابی مجدد، کنترل اجتماعی و نگرانی ساخته و اعتباریابی کرده‌اند. سازندگان این پرسشنامه برای ارزیابی پایایی آزمون، از روش بازآزمایی با فاصله زمانی شش هفته استفاده و برای پنج زیرمقیاس فرعی پایایی نسبتاً زیادی گزارش کردند (۰/۶۴-۰/۸۳). همچنین

1- Dysfunctional Attitude Scale

2- Beck

3- Brown

4- Steer

5- Weissman

6- Thought Control Questionnaire

7- Self - Consciousness Scale

8- Fenigstein

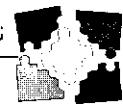
9- Scheier

10- Buss

11- Sanatio

12- Anxious Thoughts Inventory

13- Eysenck Personality Inventory

آزمون فرضیه اول پژوهش (شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی در مقایسه با افراد بهنجار نگرش‌های ناکارآمدتری دارند):

جدول شماره ۲، نمرات شرکت کنندگان را در مقیاس نگرش‌های ناکارآمد بررسی کرده است. بررسی تفاوت شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی و افراد بهنجار، نشان می‌دهد که به جز در زیر مقیاس تأثیر گذاشتن، در سایر زیر مقیاس‌ها، نمرات شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی بیشتر از افراد بهنجار بوده و تفاوت از لحاظ آماری معنی‌دار است و می‌توان نتیجه گرفت که فرضیه پژوهشی تائید شده است.

آزمون فرضیه دوم پژوهش (شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی در مقایسه با افراد بهنجار کنترل بیشتری بر افکار خود دارند):

جدول شماره ۳، بررسی نمرات زیر مقیاس‌های مختلف پرسشنامه کنترل افکار را در دو گروه وسوس غیربالینی و بهنجار نشان می‌دهد. یافته‌ها نشان می‌دهد که در تمامی زیر مقیاس‌ها وسوسی کل مقیاس کنترل افکار، تفاوت نمرات شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی و افراد بهنجار از لحاظ آماری معنی‌دار است و می‌توان نتیجه گرفت که فرضیه پژوهشی تائید شده است. تحلیل تایع نشان می‌دهد که آزمودنی‌های وسوسی غیربالینی هنگام تلاش برای کنترل افکار مزاحم خود، بیشتر از گروه گواه از ارزیابی مجدد نگرانی ($t = 5/35, p < 0/001$)، تبیه ($t = 4/62, p < 0/001$)، و کنترل اجتماعی ($t = 3/22, p < 0/002$) استفاده می‌کنند. در مقابل، گروه گواه بیش از شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی، از راهبرد پرت کردن حواس استفاده می‌کنند ($t = 2/20, p < 0/002$).

گروه‌های مستقل استفاده شد. شایان ذکر است که یافته‌ها به کمک نرم افزار رایانه‌ای SPSS.11 به دست آمدند.

یافته‌ها

جدول ۱ به بررسی ویژگی‌های جمعیت شناختی شرکت کنندگان مورد بررسی بر اساس جنس، سن و تحصیلات پرداخته است. همان‌گونه که جدول نشان می‌دهد، گروه‌های وسوسی - اجباری و کنترل تا حد امکان همتا شده‌اند، به عبارتی با همتا کردن این متغیرها، هر دو گروه به یک اندازه از آنها متأثر می‌شوند.

جدول ۱- توزیع فراوانی شرکت کنندگان مورد بررسی بر اساس جنس، سن و تحصیلات

ویژگی‌ها	گروه‌ها	بهنجار			وسوس غیربالینی
		فرآوانی (درصد)	فرآوانی (درصد)	فرآوانی (درصد)	
جنس					
زن		(۳۳/۳) ۱۰			
مرد		(۶۶/۷) ۲۰			
مجموع		(۱۰۰) ۳۰			
گروه‌های سنی					
۱۶-۲۱		(۶/۷) ۲			
۲۲-۲۷		(۲۰/۱۰) ۶			
۲۸-۳۳		(۲۰/۱۰) ۶			
۳۴-۳۹		(۲۰/۱۰) ۶			
۴۰-۴۵		(۱۶/۷) ۵			
بالاتر از ۴۵		(۱۶/۷) ۵			
مجموع		(۱۰۰) ۳۰			
گروه‌های تحصیلی					
راهنمایی و دیپلم		(۵۰/۰) ۱۵			
دیپلم بالاتر از دیپلم		(۳۶/۷) ۱۱			
مجموع		(۱۰۰) ۳۰			

جدول ۲- میانگین، انحراف معیار و تفاوت نمرات شرکت کنندگان وسوس غیربالینی و افراد بهنجار در زیر مقیاس‌های نگرش‌های ناکارآمد

سطح معنی‌داری	t	افراد بهنجار		وسوس غیربالینی	گروه‌ها
		میانگین (انحراف معیار)	میانگین (انحراف معیار)		
.0/۰۱	۲/۵۱	(۳/۲۵) ۷/۰۳		(۳/۱۱) ۹/۱۰	خشنود کردن
ns	۱/۶۶	(۲/۱۷) ۲/۶۳		(۲/۶۱) ۳/۶۶	تأثیر گذاشتن
.0/۰۱	۲/۶۲	(۷/۱۰) ۲۰/۷۶		(۷/۲۸) ۲۵/۶۳	متاثر شدن
.0/۰۰۱	۴/۹۲	(۸/۲۶) ۲۲/۹۰		(۸/۱۵) ۳۳/۳۳	آسیب پذیری
.0/۰۰۱	۴/۱۵	(۹/۴۷) ۳۷/۲۰		(۱۱/۵۲) ۴۸/۵۳	کمال گراجی
.0/۰۰۳	۳/۰۵	(۴۶/۸) ۱۵۰/۲۰		(۳۲/۹) ۱۸۷/۲	کل مقیاس

جدول ۳- میانگین، انحراف معیار و تفاوت نمرات شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی و افراد بهنجار در زیر مقیاس‌های مقیاس کنترل افکار

سطح معنی‌داری	t	افراد بهنجار	وسوسی غیربالینی میانگین (انحراف معیار)	گروه‌ها	
				میانگین (انحراف معیار)	ذیر مقیاس‌ها
۱/۰۰۲	۳/۹۱	(۲/۷۸) ۱۷/۳۰	(۴/۹۶) ۱۴/۲۳	پرت کردن حواس	
۰/۰۰۱	۳/۷۵	(۴/۲۱) ۱۱/۴۰	(۴/۴۳) ۱۵/۶۰	تنیبه	
۰/۰۰۱	۵/۳۵	(۴/۱۵) ۱۲/۶۰	(۳/۳۷) ۱۷/۸۳	ارزیابی مجدد	
۰/۰۰۱	۴/۶۲	(۳/۵۲) ۱۱/۵۷	(۳/۶۷) ۱۵/۸۷	نگرانی	
۰/۰۰۲	۳/۲۲	(۳/۸۹) ۱۴/۸۷	(۳/۳۶) ۱۷/۹۰	کنترل اجتماعی	
۰/۰۰۱	۳/۴۴	(۱۵/۷۷) ۶۳/۷۰	(۱۸/۶۱) ۷۹/۰۳	کل مقیاس	

کنم؛ ۲- من همواره باید تلاش کنم و فرد مؤثری باشم؛ ۳- من باید آنقدر دقیق عمل کنم که به هیچ وجه به خود و دیگران آسیب نرسانم؛ ۴- من باید در کارهای مهم عملکرد خوبی داشته باشم. در بررسی این نگرش‌ها، نوعی بایدهای مطلق گرایانه مشخص است که بر اساس نظریه و درمان عقلانی - هیجانی، عملاً ریشه اصلی مشکلات هیجانی می‌باشد.

فرضیه دوم پژوهش، کنترل افکار مخل را در شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی پیش‌بینی نموده است. جهت بررسی این فرضیه پژوهشی، نتایج شرکت کنندگان دارای اختلال وسوسی و بهنجار در مقیاس کنترل افکار ولز و دیویس (۱۹۹۴) مورد بررسی قرار گرفت. بر طبق نظریه‌های استکتی و همکاران (۱۹۹۸)، فریستون و ادوسرز (۱۹۹۳)، ولز و دیویس (۱۹۹۴)، ریوم و همکاران (۱۹۹۵)، امیر^{۱۱}، کاشمن^{۱۲} و فوا^{۱۳} (۱۹۹۷)، سالکووسکیس و همکاران (۲۰۰۰) و سایر نظریه‌پردازان، افراد مبتلا به اختلال وسوسی - اجباری از راهبردهای کنترل فکر بیشتری استفاده می‌نمایند، لذا بر اساس ادبیات پژوهشی، در بررسی حاضر نیز باید نمرات شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی در شاخص کنترل افکار و زیرمقیاس‌های آن بیشتر باشد. نتایج بررسی حاضر در تأیید فرضیه دوم نشان داد که در تمامی زیرمقیاس‌های پنج گانه و نیز کل مقیاس کنترل افکار ولز و دیویس، تفاوت نمرات افراد دارای اختلال وسوسی غیربالینی و گروه گواه در سطوح اطمینان بالا معنی‌دار

بحث

فرضیه اول پژوهش وجود نگرش‌های ناکارآمد در شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی را پیش‌بینی نموده است. بر پایه نظریه‌های ارائه شده از طرف نظریه‌پردازان مختلف (ریوم^۱، فریستون^۲، دوگاس^۳، لئارت^۴ و لادوسر^۵؛ ۱۹۹۵؛ فریستون، لادوسر، تیوداکس^۶ و گاگنون^۷، ۱۹۹۲؛ فریستون و ادوسرز^۸، ۱۹۹۳)، اختلال وسوسی - اجباری تفکراتی همانند کمال‌گرایی، عدم تائید از سوی دیگران و نیاز به مؤثر بودن را به طور گسترده‌ای به دنبال داشته است. بر اساس این مباحث، نمرات افراد وسوسی غیربالینی شرکت کننده در بررسی می‌باشد. نتایج بالاتر از نمرات افراد بهنجار شرکت کننده باشد. تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها نشان داد که در تمامی زیرمقیاس‌های نگرش‌های ناکارآمد و نیز کل مقیاس، نمرات افراد دارای اختلال وسوسی در سطوح اطمینان بالا تفاوت معنی‌داری با گروه گواه دارد. به عبارت دیگر، افراد دارای اختلال وسوسی نسبت به گروه گواه نگرش‌های ناکارآمد بیشتری داشتند. نتایج این بخش از پژوهش، با نتایج بررسی‌های ریوم و همکاران (۱۹۹۵)، فریستون و همکاران (۱۹۹۲) و لوباتکا^۹ و راچمن^{۱۰} (۱۹۹۵) همسو می‌باشد. از این رو، فرض اول پژوهش مبنی بر وجود نگرش‌های ناکارآمد در افراد وسوسی - اجباری غیربالینی تأیید شد و نشان داد که این افراد در ابعاد خشنود کردن، تأثیر گذاشتن، متأثر شدن، آسیب‌پذیری و کمال‌گرایی نگرش‌های ناکارآمدتری دارند. بر این اساس، نگرش‌های ناکارآمد بیماران وسوسی - اجباری غیربالینی را می‌توان در قالب چهار فکر اصلی بیان داشت: ۱- من باید تأیید کسانی را که برایم مهم‌اند، جلب

1- Rheaume
3- Dugas
5- Ladouceur
7- Gagnon
9- Lopatka
11- Amir
13- Foa

2- Freeston
4- Letart
6- Thibaudoux
8- Adducerz
10- Rachman
12- Cashman

می‌گردد. این پدیده‌ها بی‌شک در پدیدآیی و سیر اختلال مؤثر هستند و لذا تغییر این افکار یا تصورات و نیز روش‌های کنترل فکر در درمان اختلال وسوسی-اجباری ضروری به نظر می‌رسند. از این‌رو، استفاده از شیوه‌های درمان شناختی می‌تواند در درمان افراد مبتلا به اختلال وسوسی-اجباری مفید واقع شود.

ذکر این نکته لازم است که این بررسی روشن نمی‌کند که اختلال وسوسی-اجباری به استفاده از راهبردهای معین می‌انجامد و یا بر عکس، استفاده از سایر راهبردها را مانع می‌شود، لذا نتیجه گیری علی ممکن نیست و برای این کار می‌توان از پژوهش‌های طولی مناسب سود جست.

سپاسگزاری

شایسته است از راهنمایی‌های سودمند اساتید گرامی آقایان دکتر محمدعلی گودرزی، دکتر سید احمد میرجعفری و دکتر رایبرت فرنام و همکاری‌های ارزشمند آقای ولی‌ا... حسن شاهی قدردانی و سپاسگزاری نمایم.

است. این بررسی همچنین نشان داد که تنبیه، نگرانی، ارزیابی مجدد و کنترل اجتماعی را بیشتر افراد دارای اختلال وسوسی-اجباری و پرت کردن حواس را بیشتر افراد سالم به کار برده‌اند. همچنین راهبردهای ارزیابی مجدد و نگرانی، شاخص‌ترین وجه تمایز شرکت کنندگان دارای اختلال وسوسی-اجباری از افراد گروه گواه بود. به نظر می‌رسد که ارزیابی مجدد، تنبیه و نگرانی، راهبردهای مناسبی برای مهار وسوسه‌های فکری و عملی باشد. این نتایج با پژوهش‌های استکتی و همکاران (۱۹۹۸)، فریستون و آدوسرز (۱۹۹۳)، ولز و دیویس (۱۹۹۴) و سالکووسکیس و همکاران (۲۰۰۰) همسو می‌باشد. بر این اساس، فرض دوم پژوهش نیز تأیید شد و نشان داد که شرکت کنندگان وسوسی غیربالینی نسبت به افراد بهنجار از راهبردهای کنترل افکار (تبیه، ارزیابی مجدد، نگرانی و کنترل اجتماعی) بیشتر استفاده می‌نمایند.

با توجه به نتایج این پژوهش به نظر می‌رسد که افراد دچار اختلال وسوسی-اجباری غیربالینی از پدیده‌های ذهنی ویژه مانند افکار پیش بها داده شده، کمال‌گرایی و ... رنج می‌برند و کوشش‌های آنها جهت کنترل افکار وسوسی منجر به اثر بازگشت

منابع

- انجمن روانپژوهی آمریکا (۱۹۹۴)، راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی (۱۳۷۵). (ترجمه م. ر. نیکخواه، اوادیس یسانس، س. نقشبندي، م. میرهاشمی، و م. غفرانی). تهران: نشر سخن.
- حسن شاهی، م. م.، گودرزی، م. ع.، میرجعفری، س. ا.، و فرنام، ر. (۱۳۸۱). بررسی شیوع اختلالات روانپژوهی در شهرستان ارسنجان. فصلنامه اصول بهداشت روانی، (۱۹-۲۰)، ۵.
- غرایی، ب. (۱۳۷۲). بررسی پاره‌ای از الگوهای شناختی در بیماران مبتلا به همبودی اضطراب و افسردگی. پایان‌نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی. تهران: استیتو روانپژوهی تهران.
- نوربالا، ا. ع.، محمد، ک.، و باقری بزدی، س. ع. (۱۳۷۸). بررسی شیوع اختلالات روانپژوهی در شهر تهران. مجله حکیم، (۲۴)، ۲۱۲-۲۲۳.

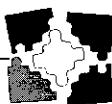
Amir, N., Cashman, L., & Foa, B.E. (1997). Strategies of thought control in obsessive compulsive disorder. *Behavior Research and Therapy*, 35(8), 775-777.

Beck, T., Brown, G., Steer, A.R., & Weissman, N.A. (1991). Factor analysis of the dysfunctional attitude scale in a clinical population. *Psychological Assessment*, 3, 478-483.

Eysenck, H.J., & Eysenck, S.B.G. (1964). *Manual of the personality inventory*. London: University Press.

Fenigstein, A., Scheier, M.F., & Buss, A.H. (1975). Public and private self consciousness: Assessment and theory. *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 43, 522-527.

Freestone, M.H., Ladouceur, R., Thibodaux, N., & Gagnon, F. (1992). Cognitive intrusions in a non-clinical population. Associations with depressive, anxious and compulsive symptoms. *Behavior Research and Therapy*, 30, 1-9.

Freeston, M.H., & Adduerz, R. (1993). Appraisal of cognitive intrusions and response style: Replication and extension. *Behavior Research and Therapy*, 31, 185-191.

Lopatka, C., & Rachman. S. (1995). Perceived Responsibility and compulsive checking: An experimental analysis. *Behavior Research and Therapy*, 33, 673-684.

Rheaume, J., Freeston, M.H., Dugas, J.M., letart, H., & Ladouceur, R. (1995). Perfectionism, responsibility and obsessive – compulsive symptoms. *Behavior Research and Therapy*, 33, 785-794.

Salkovskis, P.M., Wroe, A.L., Gledhill, A., Morrison, N., Forrester, E., Richards, C., Reynolds, M., & Thorpe, S. (2000). Responsibility attitudes and interpretations are characteristic of obsessive compulsive disorder. *Behavior Research and Therapy*, 38, 347-372.

Salkovskis, P.M. (1985). Obsessional-compulsive problems: A cognitive-behavioral analysis. *Behavior Research and Therapy*, 27, 677-682.

Salkovskis, P.M. (1989). Cognitive-behavioral factors and the persistence of intrusive thoughts in obsessional problems. *Behaviour Research and Therapy*, 27, 677-682.

Salkovskis, P.M., & Harrison, J. (1984). Abnormal and normal absession: A replication. *Behavior Research & Therapy*, 22, 549-552.

Sanavio, E. (1988). Obsessions and compulsions: The Padua inventory. *Behavior Research and Therapy*, 26, 169-177.

Steketee, G., Frost, R.O., & Cohen, I. (1998). Beliefs in obsessive-compulsive disorder. *Journal of Anxiety Disorder*, 12, 525-537.

Wells, A., & Davies, M.I. (1994). The thought control questionnaire: A measure of individual differences in the control of unwanted thoughts. *Behavior Research and Therapy*, 32, 871-878.

Wegner, D.M. (1989). *White bears and other unwanted thoughts: Suppression, obsession, and the psychology of mental control*. New York: Guilford Press.

Wroe, L.A., & Salkovskis, M.P. (2000). Causing harm and allowing harm: A study of Beliefs in obsession problems. *Behavior Research and Therapy*, 38, 2141-2162.

پژوهشکاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی